Blerick

CLOPEDIE

Encyclopedie voor Blerick

Samenstelling: Adri Gorissen en Ragdy van der Hoek.

BLERICKCLOPEDIE

Adri Gorissen - Ragdy van der Hoek

GEMEENTEARCHIEF VENLO

ISBN 90.801054.2.2
© 1994 Gorissen & Van der Hoek

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt , door middel van druk, fotokopie, microfilm, geluidsband, elektronisch of op welke andere wijze ook en evenmin in een retrieval systeem worden opgeslagen zonder voorafgaande toestemming van de uitgever.
Alle rights reserved. No part of this publication may be reproduced Stored in a retrieval system, or transmitted, in any form by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording of otherwise, without the written permission from the publisher.

VOORWOORD

Bij de presentatie van de Venloclopedie in 1992 kondigde de Rabobank Venlo en Blerick aan dat er spoedig ook een encyclopedie voor Blerick zou volgen. De beslissing daartoe was al eerder genomen. Nadat eerst was overwogen beide stadsdelen te behandelen in één boek, kozen bank en auteurs voor een tweedeling. De Venloclopedie werd als eerste samengesteld in verband met de viering van het 650-jarig bestaan van de stad Venlo en het 90-jarig bestaan van de Rabobank, beide in 1993. Daarna zou de encyclopedie voor Blerick volgen.

Nu het zover is, kan de Rabobank tevreden constateren dat er destijds een juiste keuze is gemaakt. Adri Gorissen en Ragdy van der Hoek zijn er weer in geslaagd een bijzonder boeiend en prettig leesbaar naslagwerk samen te stellen.

De Blerickclopedie doet recht aan de historie van Blerick, die immers tot 1945 deels onafhankelijk van die van Venlo verliep. Het is een encyclopedie met een eigen karakter geworden, waarin aandacht wordt geschonken aan honderden onderwerpen uit Blerick, Hout-Blerick en Boekend.

De Blerickse encyclopedie wil een breed publiek op een prettige manier informeren en is geschreven voor iedereen die belangstelling heeft voor allerlei zaken uit Blericks heden en verleden. De Blerickclopedie en de Venloclopedie sluiten perfect op elkaar aan en vormen samen één compleet en waardevol naslagwerk over de gemeente Venlo.

Directie Rabobank Venlo-Blerick-Baarlo

Mr. G.A.H.C. Louwers
W.G.M. Janssen

VERANTWOORDING

In 1992 verscheen de Venloclopedie, een encyclopedie voor Venlo waarin meer dan zeshonderd onderwerpen uit het heden en verleden werden beschreven. Nu, twee jaar later, is er een vervolg: de Blerickclopedie.

De samenstellers van de Blerickclopedie, journalist Adri Gorissen en historicus Ragdy van der Hoek, pasten een zelfde werkwijze toe als bij de Venloclopedie. Van 1992 tot en met 1994 bestudeerden zij vrijwel alle publicaties die over Blerick en zijn inwoners verschenen. Vele personen werden geïnterviewd en in verschillende archieven werden intensieve naspeuringen gedaan.

Het resultaat van dit onderzoek is een boek met meer dan zeshonderd trefwoorden, verlucht met een honderdtal illustraties. In de encyclopedie worden personen, gebeurtenissen, gebouwen, bedrijven, onderwijsinstellingen, verenigingen, organisaties, persorganen en vele andere onderwerpen die voor Blerick, Boekend en Hout-Blerick van belang zijn, nauwkeurig beschreven. Alle onderwerpen zijn alfabetisch-lexicografisch gerangschikt.

Onder de meeste trefwoorden is de informatie direct te lezen. Alleen als een onderwerp meerdere benamingen heeft (er staan dan cursieve verwijzingen) staat de beschrijving achter de meest gangbare aanduiding. Ook verwijzingen naar verwante trefwoorden zijn cursief weergegeven.
Een aantal onderwerpen is onder een verzamelnaam gerangschikt. Dit geldt onder meer voor basisonderwijs, brouwerijen, politiek en wegkruisen.

De auteurs hebben ernaar gestreefd zo objectief mogelijke beschrijvingen op papier te zetten. Ze ontkwamen er echter niet aan keuzes te maken. Bij de keuze om een onderwerp wel of niet in de encyclopedie op te nemen werden steeds criteria gesteld als het belang dat een bepaalde gebeurtenis voor Blerick heeft gehad, de bekendheid van een bepaalde persoon of het gegeven dat geleverde prestaties van méér dan lokaal belang waren. Uitgaande van dezelfde criteria werden sommige onderwerpen uitgebreider beschreven dan andere. Betrouwbaarheid en onpartijdigheid stonden, zowel bij de selectie als bij de beschrijvingen, steeds voorop.

Bij hun werkzaamheden kregen Adri Gorissen en Ragdy van der Hoek hulp van tal van mensen, onder wie natuurlijk vooral veel Blerickenaren. Een speciaal woord van dank geldt de leden van de Historische Werkgroep Blerick en de heren Gerrit Gommans, Jacq Grubben, Ton Hendrikx en Frits Peeters.

Blerick, november 1994

Adri Gorissen &
Ragdy van der Hoek

A

AARTSBROEDERSCHAP
VAN DE HEILIGE FAMILIE
Kerkelijke vereniging. De broederschap organiseerde gebedsbijeenkomsten, processies en bedevaarten naar onder meer Tienray, Roermond en Kevelaer. Op haar hoogtepunt telde de vereniging circa honderd leden. In 1969 werd de Aartsbroederschap opgeheven.

ACHTERSTE KOCKERSE
Boerderij gelegen tussen Boekend en het Rooth (Maasbree). Vroeger werd de boerderij ook wel Kockerslo genoemd. De naam was mogelijk afgeleid van een familienaam. Voorste en Achterste Kockerse kwamen al voor in een uit 1459 daterende rekening van een ambtenaar van het Land van Kessel als bezit van een zekere Brant van Brede. Waarschijnlijk bestonden de boerderijen reeds in 1369 als bezit van een heer genaamd Zeetse van Brede. Van oorsprong was Achterste Kockerse een hallenhuis. Van de originele boerderij is weinig meer over: er zijn immers later links en rechts delen aangebouwd. Voor de boerderij staat een aantal eeuwenoude kastanjebomen.
Zie: Voorste Kockerse.

AERTS, WIEL

Tuinder/schrijver. Wiel Aerts werd op 1 oktober 1882 in Blerick geboren. Hij schreef onder het pseudoniem 'Bestevader' (grootvader) veel artikelen over Blerick, zijn gebruiken, inwoners etc. Eind jaren veertig publiceerde Aerts zijn Blerickse notities onder de titel 'Oèt d'n alden tièd' in het weekblad Ons Blad. Hij was niet alleen schrijver/verteller, maar ook een actief amateurzanger en -toneelspeler. Wiel Aerts overleed op 27 maart 1970.

AFSCHEIDINGSBEWEGING
Zie: Annexatie; Blericks Belang.

ALBERICUS
Albericus, die in de achtste eeuw leefde, schonk tussen 780 en 800 goederen in Blerick aan de Bonifatius-abdij van het Duitse Fulda. De schenking staat vermeld op een lijst Friese giften uit die tijd, die in de archieven van het klooster wordt bewaard. Het is de eerste schriftelijke vermelding van Blerick na de Romeinse tijd. Ze luidt (vertaald) als volgt: 'Ik, Albericus van de Maasgouw, schenk aan Bonifatius goederen uit ons erfdeel, gelegen in de Maasgouw, langs de rivier de Maas in het domein Blerick: een landgoed met boerderijen en de grote vroenhof met al wat daar bijhoort. In het andere domein Walaren een boomgaard en een weide en 11 boerderijen en een halve (boerderij) met de daarop wonende horigen en anderen (horigen) ten getale van 46.' Met Walaren werd waarschijnlijk Wielder bedoeld. Wie Albericus precies was, staat niet vast, mogelijk was het de Albericus die in de achtste eeuw bisschop van Utrecht was. Deze was namelijk een telg uit een oud Maaslands geslacht dat veel bezittingen in de Maasgouw had.

ALLEMANSHOÈS
Huis van Graadje Hermans op 't Bergske in Hout-Blerick. Het huis werd begin jaren dertig met de hulp van een groot aantal Hout-Blerickenaren gebouwd. Dat gebeurde omdat Hermans' oude woning 'op de Beuk' moest worden afgebroken om plaats te maken voor de Sint-Josephkerk.

ALD BLIERICK
Café-zaal aan de splitsing 1e Graaf van Loonstraat-1e Maasveldstraat. Het pand dateert uit het einde van de negentiende eeuw en werd in

eerste instantie gebruikt als bakkerij. Later werd het een café, dat aanvankelijk 'Prins van Oranje' heette. Bekende uitbaters waren onder andere Kuuëb en Lex Gubbels, Sander van Deurzen en Chrit Luipers. De bouwstijl van Ald Blierick is neo-renaissance met neo-gothische elementen. Het oudste gedeelte van het café is opgetrokken in veldbrandsteen. De voorgevel was oorspronkelijk versierd met pinakels, later vervangen door leeuwtjes en een hert. In 1926 werd er een zaal aangebouwd naar een ontwerp van architect A. Rats.

AMBONEZENKAMP
Barakkenkamp dat begin jaren vijftig op de Maasoever pal voor de Frederik Hendrik Kazerne werd gebouwd. In de acht houten barakken werden eerst Indonesische landgenoten uit Java en later uit de Zuid-Molukken afkomstige militairen van het Koninklijk Nederlandsch Indisch Leger met hun gezinnen gehuisvest. Het kamp was bedoeld voor tijdelijke opvang, omdat men er vanuit ging dat de Molukkers snel naar hun vaderland zouden terugkeren. Toen dat echter niet mogelijk bleek, kregen de 210 bewoners permanente woonruimte aangeboden. De meesten van hen verhuisden in het voorjaar van 1967 naar de nieuwe Venlose wijk Hagerhof-Oost. In januari 1968 werden de barakken afgebroken. Twee ervan werden elders in Venlo weer opgebouwd om dienst te doen als wijkhuis in Venlo-Zuid en als loods voor de sociale werkplaats (W.A.A.).

ANALISTENSCHOOL
Zie: Laboratoriumschool.

ANDENO
Chemiebedrijf. Andeno, dat onderdeel is van DSM, ontstond in 1957 uit het Océ-Van der Grinten-concern. De afdeling die de chemicaliën produceerde voor het diazo-lichtdrukpapier van Van der Grinten werd verzelfstandigd. Ze ging verder onder de naam 'NV Chemische Industrie Andeno'. Het nieuwe bedrijf was net als het moederconcern gevestigd in Genooi en kreeg een van die vestigingsplaats afgeleide naam: Aan den Ooy - Genooi. Andeno (later overigens Océ-Andeno geheten) groeide voorspoedig en moest mede daardoor in 1967 verhuizen naar een plek op de andere Maasoever, de Grubbenvorsterweg in Blerick. De firma produceerde inmiddels niet meer alleen chemicaliën voor het Océ-kopieerpapier. Door de introductie van het kopiëren op gewoon papier zouden die stoffen in de toekomst ook minder nodig zijn. Vandaar dat Andeno langzaam begonnen was met de produktie van zogenaamde fijnchemicaliën voor diverse takken van industrie en stoffen voor de farmaceutische industrie. Aan het begin van de jaren zeventig maakten die nieuwe chemicaliën al twintig procent van de produktie uit. Dat aandeel werd in rap tempo groter, want in 1975 bedroeg het al bijna 65 procent. Andeno had zich in die vijf jaar bijna helemaal toegelegd op de fabricage van stoffen voor de farmaceutische industrie; het leverde de grondstoffen voor bijvoorbeeld antibiotica. De totale produktie van het bedrijf groeide in die tijd eveneens enorm, evenals het aantal medewerkers. Terwijl er in 1970 nog 180 waren, bedroeg dit aantal in 1975 al 294. Weer vijf jaar later had Andeno ongeveer 420

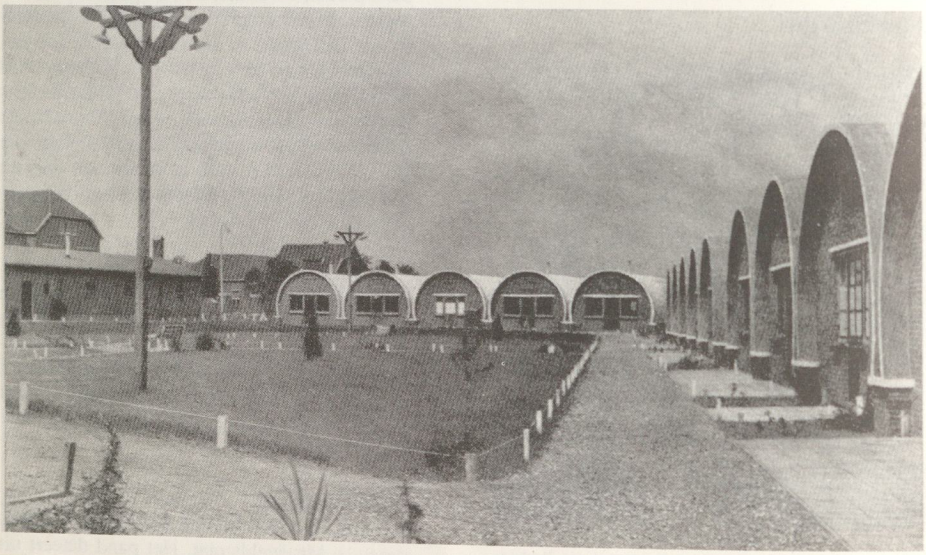

Het Ambonezenkamp bij de Frederik Hendrik Kazerne.

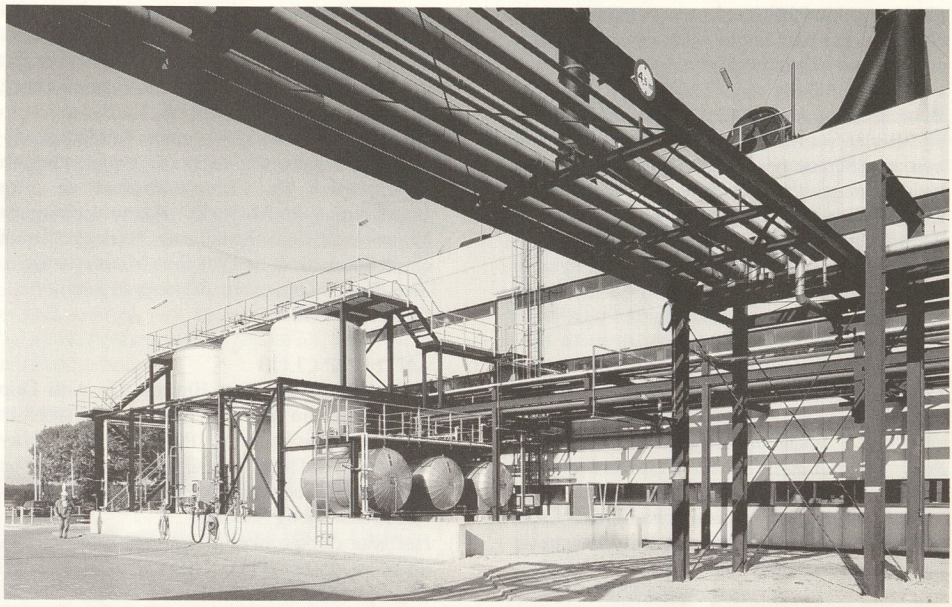

Een van de installaties van Océ Andeno.

medewerkers in dienst. Het complex aan de Grubbenvorsterweg werd diverse malen flink uitgebreid. Niet alleen voor de produktie, maar ook voor research- en ontwikkel-activiteiten. In verband met de groei moest het bedrijf grootscheepse milieumaatregelen nemen. Zo bouwde Andeno een eigen waterzuiveringsinstallatie, die in 1978 in gebruik werd genomen. Bij het 25-jarig bestaan van de firma, in 1982, bedroeg het aandeel van de zogenaamde reprochemicaliën (nodig om te kopiëren) nog maar 15 procent van de produktie. De farma-produkten (grondstoffen voor onder meer peniciline, bloeddrukverlagende middelen, medicijnen tegen allergische aandoeningen en middelen tegen geslachtsziekten) vormden de hoofdmoot. De activiteiten van Andeno hadden weinig of niets meer te maken met die van moederconcern Océ. Vandaar dat de kopieergigant begin 1987 besloot de dochteronderneming (die overigens zelf het initiatief daartoe nam) te verkopen aan DSM. Bij die chemiereus voelde Andeno (dat deel ging uitmaken van de divisie chemische grondstoffen) zich logischerwijs meer thuis. Daar kwam nog bij dat het door onderbrenging bij DSM nieuwe kansen kreeg op de farma-markt, waarop het in het midden van de jaren tachtig als gevolg van schaalvergroting voor 'kleintjes' als Andeno moeilijker was geworden. Die kansen lagen met name bij de vervaardiging van tussenprodukten voor geneesmiddelen tegen hart- en vaatziekten en tussenprodukten die de werkzaamheid van medicijnen verhogen (de zogenoemde optisch-actieve verbindingen). In de daaropvolgende jaren benutte Andeno de geboden kansen goed. Sterk ondersteund door DSM nam het diverse bedrijven met vergelijkbare activiteiten over, waaronder in 1989 het Zwitserse Plaine Chemicals te Genève, in 1990 ACF Chemie in Maarssen en in 1993 het Duitse Squibb-Von Heyden in Regensburg. Ook sloot het in 1990 een samenwerkingsovereenkomst met de Japanse firma Tanabe en het Franse Synthélabo. Andeno ging aan hen een chemische bouwsteen leveren voor de produktie van het geneesmiddel diltiazem, dat hart- en vaatziekten helpt voorkomen. Door de overnames en de samenwerking steeg de omzet van 130 miljoen gulden in 1987 naar 300 miljoen in 1993. Het aantal personeelsleden steeg naar 850, van wie 475 in Venlo. Sedert eind 1992 werd een deel van het in Venlo werkzame personeel ondergebracht in een nieuw hoofdkantoor, gevestigd in kantorenpark Noorderpoort in Venlo. Dat park ligt op een steenworp afstand van de plek waar Andeno ooit begon in Genooi.

ANNEXATIE

Toevoeging van Blerick aan de gemeente Venlo. In 1911/13 werd de Venlose kazerne naar de Blerickse kant van de Maas overgeplaatst. De burgemeester van Venlo, H.B.J. van Rijn, nam toen het initiatief om het gehele, tegenover Venlo op de westelijke Maasoever

gelegen gebied bij Venlo te voegen. Venlo's eerste burger achtte een samenvoeging noodzakelijk voor de uitbreiding van zijn stad. Ook vond hij dat alleen zo de onordelijke groei van Blerick, die op dat moment plaatsvond en waarbij allerlei voorzieningen ontbraken, een halt kon worden toegeroepen. Het initiatief had weinig succes. In de Venlose raad vond Van Rijn uiteindelijk onvoldoende steun en in Blerick ontstond een felle oppositie. De argumenten voor een samenvoeging werden door de Blerickenaren als zeer kwetsend ervaren. Om de hele gemeente te mobiliseren werden de verslagen van de raadsvergaderingen in brochurevorm uitgegeven.
De afdelingen Maasbree en Baarlo van de gemeente Maasbree zagen de Blerickse angst met enig leedvermaak aan, aangezien zij vaak hadden moeten buigen voor het meerderheidsstandpunt van de afdeling Blerick. Zij wilden Blerick wel steunen, maar dan moest Blerick er voor zorgen dat de gemeente gesplitst werd. Het Venlose stadsbestuur stelde in zijn argumentatie onder meer dat de Maasbreese politie niet in staat zou zijn de onrust die de komst van de militairen met zich mee zou brengen het hoofd te bieden. Verder was men van mening dat de verkoop van het terrein aan de militairen, waardoor de gemeente Venlo grondgebied verloor, gecompenseerd moest worden. De grote tegenstander van Van Rijn was burgemeester Frans van der Knaap van Maasbree. Volgens Van der Knaap was zijn politie zeer wel in staat om de orde in Blerick te handhaven. Ook zou naar zijn mening van gelijkberechtiging niets terecht komen omdat het grootste deel van Blerick na een vereniging met Venlo platteland zou blijven, dat onmogelijk kon meegenieten van plantsoenen, riolering, gas- en waterleidingen. Een brief uit Den Haag maakte aan al het gekrakeel een einde: de annexatieplannen van Venlo gingen niet door. Maar Van Rijn liet het idee niet los en ondernam tijdens zijn ambtstermijn nog enkele pogingen om de aanhechting van Blerick toch tot stand te brengen.
De annexatie vond echter pas tientallen jaren later plaats op 1 oktober 1940. Het Venlose gemeentebestuur onder leiding van burgemeester B. Berger wist Gedeputeerde Staten van Limburg ervan te overtuigen dat Blerick bij Venlo hoorde en dat een annexatie voor Blerick en Venlo een goede zaak was. Uit een enquête bleek dat de inwoners van Blerick verdeeld waren, terwijl de meerderheid in Hout-Blerick en Boekend tegen een aansluiting bij Venlo was. In de rest van de gemeente Maasbree was de helft voor annexatie. De gemeenteraad was in meerderheid tegen, maar Gedeputeerde Staten beslisten ten faveure van Venlo. Doordat de administratieve afwikkeling nogal wat tijd in beslag nam, werd het uiteindelijk 1 januari 1941 voordat de annexatie officieel een feit was. Als gevolg van de samenvoeging kreeg Venlo er 10.865 inwoners bij. Verder moest in Blerick een aantal straatnamen worden gewijzigd. Zo werd onder meer: de Broekstraat de Pepijnstraat, de Craneveldstraat de Van Boerlostraat, de Markt het Antoniusplein, de Nieuwstraat de Schenck van Nijdeggenstraat en de Spoorstraat de Fort Sint-Michielstraat.
Zie: Blerick Ontwaakt; Blericks Belang; Gemeente Venlo.

ANTI DOP CLUB
Vriendenclub uit Hout-Blerick. De Anti Dop Club (de naam heeft geen betekenis) werd in 1938 opgericht door Piet Benders, Hay Niessen, Lei Theeuwen, Gerard Hermans, Piet Theeuwen, Toon Niessen, Eef Linssen, Frits Kessels en Sjeng Sanders.
Het was oorspronkelijk een vrijgezellenclub, maar in de loop der jaren nam het aantal ongehuwden onder de leden steeds verder af. De negen leden tellende vereniging had buiten het houden van gezellige bijeenkomsten heel nadrukkelijk geen doelstelling. De bijeenkomsten werden gehouden in café Beurskens. Anders dan de vrouwelijke tegenhanger de Kroèdmeppers bestond de Anti Dop Club in 1994 nog steeds.

ANTONIUSKERK
Zie: Sint-Antoniuskerk.

ANTONIUSKLOOSTER
Zie: Klooster van de Zusters van de Goddelijke Voorzienigheid.

ANTONIUSNOODKERK
Zie: Sint-Antoniusnoodkerk.

ANTONIUSPLEIN
Plein in het centrum van Blerick. Op het blad Venlo van de Tranchotkaart uit de periode 1803-1810 is de vorm van het huidige plein al herkenbaar. Het plein kreeg in 1865, toen de onderwijzerswoning (het latere raadhuis) werd gebouwd, zijn definitieve vorm. Aan drie zijden ervan staan uit de achttiende en negentiende eeuw daterende woningen. Alleen aan de noordkant staan geen monumentale huizen. Daar verrees na de Tweede Wereldoorlog een modern winkelcomplex. Het oude klooster van de Zusters van de Goddelijke Voorzienigheid (gevestigd in twee eveneens zeker uit de negentiende eeuw daterende panden) moest daarvoor plaatsmaken. Het Antoniusplein heette voor de samenvoeging met Venlo, in oktober 1940, Markt.

APOLLO
Feestzaal annex café aan de Maasbreeseweg. Het eerste bal dat in Apollo werd gehouden vond met Pinksteren 1899 plaats. Apollo was onder meer lange tijd clublokaal van gymnastiekvereniging Olympia en de thuisbasis van toneelvereniging Onderling Kunstgenot. Voor en na de Tweede Wereldoorlog werden er de bekende revues van De Flarussen gepresenteerd. De zaal, waarin ongeveer 250 personen konden plaatsnemen, was dan avonden lang uitverkocht. Ook andere verenigingen maakten er druk gebruik van. De zaal brandde in 1959 tijdens de Pinksterkermis geheel uit, maar werd in 1960 herbouwd.

ARCHIEF

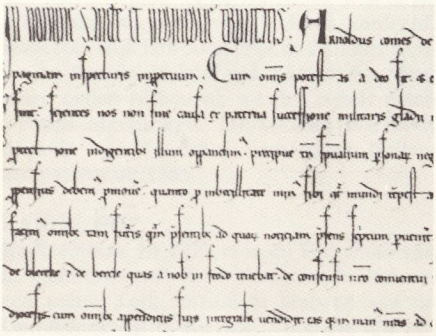

Een akte uit het Blerickse archief.

De oudste archieven van Blerick (waaronder die van de schepenbank) werden samen met die van de parochie bewaard in een houten kist in de kerk. Bij een brand in 1543, tijdens de belegering van de stad Venlo door keizer Karel V, gingen alle archiefstukken in vlammen op. De archiefstukken uit de eeuwen erna kwamen in 1800 bij de gemeente Maasbree terecht. In de negentiende eeuw werden de archieven van de gemeente Maasbree (en dus die van Blerick) tussen de drie 'afdelingen' van de gemeente (Baarlo, Maasbree en Blerick) heen en weer gesleept. Dat kwam omdat dan weer eens hier en dan weer eens daar het gemeentehuis was gevestigd. Pas vanaf 1904 waren ze permanent in Blerick. Ze verkeerden echter in slechte staat en waren niet of nauwelijks geïnventariseerd. Overigens begon al in 1895 de overdracht van de schepenbankarchieven aan het Rijksarchief in Maastricht. In 1919 droeg de gemeente Maasbree bovendien de kerkelijke doop-, trouw- en begraafregisters over aan het Rijksarchief, in 1921 gevolgd door de archiefstukken van de gemeente uit de zestiende, zeventiende en achttiende eeuw. Als gevolg van de annexatie van Blerick door Venlo in 1940 werden veel Blerickse archiefstukken naar Venlo overgebracht. Bij het gemeente-archief in Venlo kwamen later ook veel andere stukken uit Blerick terecht, zoals de parochie-archieven van de oude Lambertusparochie. In 1988 kreeg het Venlose gemeente-archief bovendien het schepenbank-archief van Blerick in bewaring van het Rijksarchief in Limburg. De meeste Blerickse archieven berusten dus bij het Venlose gemeente-archief.

ARK, DE
Clubgebouw. In 1975 werd bij de Molenbossen een houten barak geplaatst, waarin onder meer drumband de Blerickse Herten en scoutinggroep Mgr. Feron onderdak vonden. Het gebouw kreeg de naam 'De Ark'. In 1990 brandde De Ark tot tweemaal toe af. Twee jaar later, in 1992, verrees op de plaats van de houten keet een nieuw stenen gebouw. De nieuwe Ark is thans het clubhuis van Mgr. Feron.

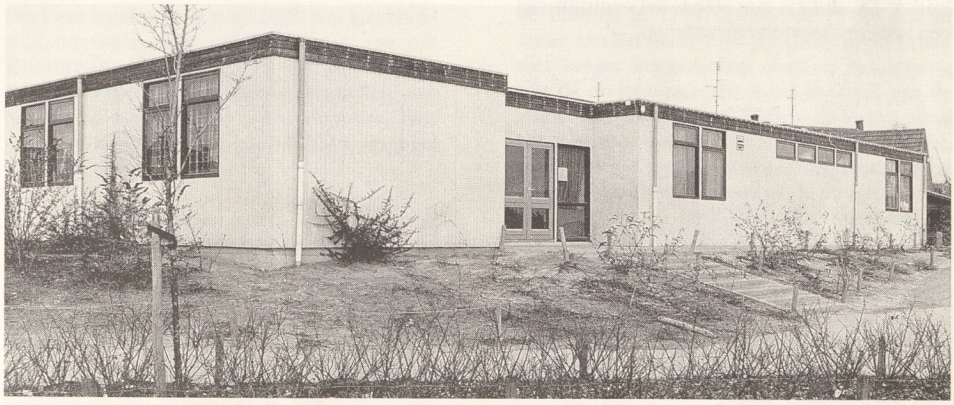

De houten barak waarin De Ark van 1975 tot 1990 was gehuisvest.

ARMBESTUUR
Charitatieve instelling. Het RK Armbestuur van Blerick kwam voort uit een door de Fransen in 1801 in de gemeente Maasbree ingesteld bureau voor armenzorg. Dat had een hulpbureau in Blerick. In 1845 werd de inmiddels Algemeen Burgerlijk Armbestuur geheten instelling in drie afzonderlijke afdelingen gesplitst. Blerick beschikte sindsdien over een eigen armbestuur, waarin naast de pastoor ook gegoede burgers zitting hadden. In de jaren twintig van de twintigste eeuw was het bureau van de armenzorg ondergebracht op de bovenverdieping van een pand aan de Kloosterstraat. Daarna zat het enige tijd in het raadhuis, om per 1 juli 1937 te verhuizen naar het kantoor van de gemeente-ontvanger.

ASTERIX
Zie: Tafeltennis.

ATLETIEK
Zie: Festina; Orion.

AVERBODE
Abdij. De abdij van Averbode werd omstreeks 1135 gesticht door Graaf Arnold II van Loon. Eeuwenlang was het een rijke kloostergemeenschap met vele rechten en bezittingen in de wijde omtrek. De stichter van de orde der Praemonstratensers, ook wel Witheren genaamd, was Norbertus van Gennep.
De abdij van Averbode kreeg grote invloed in het Blerickse. Zo bezat zij vanaf 1219 onder meer de patronaatsrechten (het recht om een pastoor voor te dragen) en de tienden. De Norbertijnen leverden pastoors van 1219 tot 1837. Thomas Goossens was de laatste Norbertijner pastoor van Blerick.Bij de komst van de Fransen, tegen het einde van de achttiende eeuw, werd de abdij van Averbode afgebroken. Later herbouwden de Norbertijnen haar in oude luister. De abdij is nog steeds het centrum van een actieve kloostergemeenschap.

B

BAESDONK, IN DE
Boerderij in het meest oostelijke deel van Boekend, ten zuiden van de Boelderbeek. De naam zou een toponiem kunnen zijn voor 'een duidelijk zichtbare, op een kleine verhoging gelegen woning'. De boerderij werd voor het eerst vermeld in 1438, toen in de omgeving ontginningen plaatsvonden. In de Baesdonk was in de achttiende eeuw in twee stukken verdeeld, respectievelijk bewoond door de families Bouten en Bartels. In later tijd werd de boerderij enige malen verbouwd, waarbij enkele delen werden afgebroken. De voorste boerderij noemde men Tonenhof, naar Anton Nellen, een pachter uit 1765.

BAKEN, HET
Kerkcentrum. In 1973 nam de kerkeraad van de Gereformeerde Kerk Venlo het besluit om een nieuw kerkcentrum te bouwen aan de Garnizoensweg te Blerick. Vóór die tijd beschikte de gereformeerde gemeenschap over een kerkgebouw aan het Venlose Mgr. Nolensplein. Deze kerk werd in 1968 verkocht aan een grootwinkelbedrijf, waarna ze werd afgebroken. Het nieuwe kerkcentrum in Blerick (naar een ontwerp van architectenbureau 'Steen en Tuinhof' uit Leeuwarden) kreeg de naam 'Het Baken' en werd op 9 maart 1974 op feestelijke wijze in gebruik genomen.

BAKHEIDE
Deel van Boekend dat rond 1800 nog met heide was begroeid. Het gebied grenst aan het Koelbroek. Thans ligt in dit gebied het Boekender kerkhof. De oudste vermelding van het gebied dateert uit de vijftiende eeuw. Mogelijk verwijst de naam naar de aanwezigheid van bakovens.

BASISONDERWIJS
Het basisonderwijs (vroeger lager onderwijs) werd in Blerick vanaf het laatste kwart van de zestiende eeuw verzorgd door de koster. Dat was een uitvloeisel van het concilie van Trente, dat plaatsvond van 1545 tot 1563. De bisschoppen en kardinalen die het concilie bezochten, besloten tot een structurele aanpak van het onderwijs. Bij dat onderwijs moest de nadruk liggen op godsdienstonderricht. In de dorpen was de koster de aangewezen persoon om les te geven, want hij voldeed aan de gestelde eisen op het gebied van geloof, gedrag en kennis en nam veelal genoegen met een bescheiden salaris. Op veel plaatsen werd hij dan ook met die taak belast. De pastoor regelde in overleg met de overheid de benoeming. De eerste Blerickse koster-schoolmeester was Jan Berchmans, hij kreeg in 1573 zijn aanstelling. Het schoolgebouw, dat tevens dienst deed als kosterswoning en raadszaal, stond vlakbij de kerk, op de hoek van de Helling en de Antoniuslaan.
Het accent in het onderwijs lag op het leren van de cathechismus en het zingen van kerkliedjes. Leesonderricht werd nauwelijks gegeven en rekenen en schrijven al helemaal niet. De combinatie koster- schoolmeester bleef tot 1747 in Blerick bestaan. Er werd vanaf gestapt omdat de koster altijd voorrang moest geven aan zijn werkzaamheden voor de kerk en daardoor vaak noodgedwongen het onderwijs verwaarloosde. De eerste die zich volledig met lesgeven mocht gaan bezighouden was Herman Wolters, die in 1748 met zijn werk begon. Hij kreeg meteen ook het alleenrecht op het geven van onderwijs in Blerick. Maar in de buurtschappen rondom het dorp, zoals Boekend en Hout-Blerick, werd daar regelmatig aan getornd door lieden die zelf een schooltje begonnen. De school van Blerick vond nog steeds onderdak in hetzelfde gebouw. Na de benoeming van Wolters kreeg het echter een opknapbeurt. Door de komst van de Fransen in 1794 veranderde er het een en ander aan het onderwijs. De geestelijkheid had niet langer zeggenschap over de benoeming van de onderwijzer; dat werd een taak van de gemeentelijke overheid. Tijdens de lessen stond het godsdienstonderricht niet langer centraal, maar kreeg een plaats naast lezen, schrijven en rekenen. Dat bleef zo, ook na de terugtocht van de Fransen, toen de Nederlandse overheid van de Blerickse school een openbare school maakte. In 1827 moest het oude schoolgebouw plaatsmaken voor de aanleg van een weg, de huidige Antoniuslaan, die aansloot op de Napoleonsbaan die in de Franse tijd tot vlakbij de pastorie was aangelegd.
Omdat er nog geen nieuw onderkomen was, gaf onderwijzer Willem Grubben les in zijn eigen huis. Die situatie bleef bestaan tot het

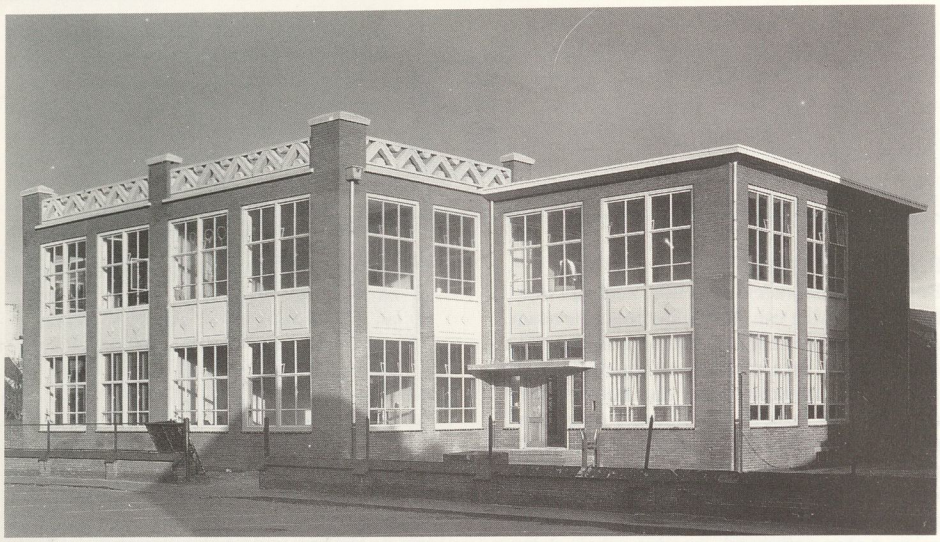

De oude Titus Brandsmaschool in 1955.

nieuwe schoolgebouw op de kruising van Schoolsteeg en Dorpssteeg (later hoek Laurentiusstraat-Sint-Hubertusstraat) in 1830 gereed kwam. Als gevolg van de stijging van het aantal leerlingen (in 1844 telde de school er al 169 die allemaal bij elkaar in één ruimte zaten) werd het gebouw tussen 1873 en 1875 uitgebreid met twee lokalen. In 1883 kwamen er nog twee lokalen en twee speelplaatsen (waarvan één overdekte) bij. Van die overdekte speelplaats maakte men in 1894 het zesde lokaal. Desondanks kon het leerlingenaanbod niet worden verwerkt. In 1902 werd een verdieping op het gebouw gezet, zodat de school beschikte over negen lokalen. Logischerwijs werd ook steeds het aantal onderwijzers uitgebreid. In 1903 breidde de school de onderwijsmogelijkheden uit door voorbereidingslessen op het voortgezet onderwijs te gaan verzorgen. Vanaf 1897 beschikte Blerick overigens al over een tweede lagere school: de school van de Zusters. Het was geen openbare, maar een katholieke. Ze was uitsluitend bestemd voor meisjes en werd geleid door de Zusters van de Goddelijke Voorzienigheid. Dezen waren in 1877 ook al een kleuterschool begonnen, die gemiddeld door zo'n 100 kinderen werd bezocht. De zusters startten bovendien in 1909 met een school voor de jongens die hun internaat bezochten. Daartoe zetten ze een gebouw neer aan de huidige 1e Graaf van Loonstraat. Het aantal scholen nam de eerste helft van deze eeuw nog verder toe; allemaal kregen ze als gevolg van het oplevende zelfbewustzijn van de katholieken een katholieke signatuur. Dat werd nog eens vergemakkelijkt doordat vanaf 1917 bijzondere en openbare scholen bij wet werden gelijkgesteld, waardoor naast het openbare nu ook het bijzonder lager onderwijs geld ter beschikking kreeg en de stichting van een bijzondere school geen geld meer kostte. Voor die tijd moesten katholieken voornamelijk zelf opdraaien voor de kosten van hun bijzondere scholen of voor plaatsing van hun kinderen op een bijzondere school. Zo kreeg de nieuwe Lambertus-parochie in 1928 en 1931 twee eigen scholen: de Aloysiusschool voor jongens (nu De Vijfsprong) en de Mariaschool voor meisjes (geleid door de Zusters van de Goddelijke Voorzienigheid). In 1929 kwam er ook een school in Hout-Blerick. Deze gemengde school kreeg de naam van Sint-Deodatus, die echter na korte tijd werd vervangen door Sint-Gregorius. Tegenwoordig heet de school in Hout-Blerick De Springbeek. De oude, openbare Blerickse school droeg de gemeente in datzelfde jaar 1929 over aan het kerkbestuur van de Sint-Antonius van Paduaparochie. Ze heette voortaan Sint-Lambertusschool (later Titus Brandsmaschool). In Boekend kreeg men pas veel later een eigen school. Tijdens het oorlogsjaar 1944 gaven enkele Blerickse leerkrachten les aan Boekendse kinderen en hun Blerickse leeftijdsgenootjes die nog niet naar het dorp terug konden keren. Dat gebeurde bij enkele mensen thuis. Na de oorlog, in 1946, vestigde de school zich in drie noodwoningen. Vier jaar later werd voor de inmiddels naar Don Bosco vernoemde school een echt gebouw neergezet. In de jaren daarna breidde Blerick zich razendsnel uit en kwamen overal in de

nieuwe wijken scholen te staan. In 1993 telde Blerick (inclusief Boekend en Hout-Blerick) negen scholen, waaronder twee openbare.

BEEKSHOF
1. Boerderij. De Beekshof wordt in een archiefstuk uit 1768 'Aen Beecks' genoemd. De boerderij aan de Heymansstraat is vermoedelijk vernoemd naar de beek die daar vroeger heeft gestroomd. Ze stamde uit de achttiende eeuw en was eigendom van de familie Vostermans. In 1955 werd de oude boerderij afgebroken om plaats te maken voor een veestal. Eerder, in de jaren twintig, werd op het erf een nieuwe woning neergezet.
2. Manege aan de Heymansstraat in Boekend. De manege die in opdracht van de familie Mertens werd gebouwd, werd in 1976 officieel geopend en wordt sindsdien gebruikt door manegevereniging Beekshof en ruiter- en ponyclub de Karwats. De manege werd genoemd naar de oude boerderij Beekshof.

BEGIÈNEMENKES
Bijnaam voor de jongens van het internaat dat de Zusters van de Goddelijke Voorzienigheid in 1880 in Blerick begonnen. Aanvankelijk waren het vooral schipperskinderen, later was de internaatsbevolking breder samengesteld (onder meer ook Blerickse middenstandszonen). Bij hun wandelingen door het dorp werden de leerlingen vrijwel altijd begeleid door een zuster, vandaar dat ze de bijnaam 'begiènemenkes' kregen.

BEGRAAFPLAATSEN
Zie: Kerkhoven.

BEGIJNENGANG
Zie: Rutgerusgang.

BEKEN
Zie: Blerickse beek; Boelderbeek; Breebeek; Egerbosbeek; Everlosebeek; Springbeek; Taerbaek.

BELGISCHE PERIODE
Periode van 1830 tot 1839 waarin Blerick tot het Koninkrijk België behoorde. De gemeenteraad van Maasbree legde in 1830 de eed af op koning Leopold. Burgemeester d'Olne, een trouw aanhanger van koning Willem I, trad terug. De onzekere staatkundige toestand in deze periode was fnuikend voor zowel de handel als de landbouw. De tegenover Blerick liggende vesting Venlo was in de Belgische tijd voortdurend in staat van paraatheid. Het handelsverkeer met Noord- en Zuid-Nederland lag lange tijd stil, de industrie leed een kwijnend bestaan en het aantal behoeftigen was groot. Toen Willem I in 1839 besloot in te stemmen met een voorstel van de grote mogendheden om de provincie Limburg in tweeën te delen, kwam er een einde aan het Nederlands-Belgisch conflict. Na de ondertekening van het verdrag van Londen werd de vesting Venlo op 22 juni 1839 weer door Nederlandse troepen in bezit genomen en keerde ook Blerick terug in het Koninkrijk der Nederlanden.

BELLETABLE STELLA MARIS
Waterscoutinggroep. Op 10 oktober 1934 werd de verkennersgroep Belletable opgericht. De groep bestond uitsluitend uit leerlingen van het Sint-Thomascollege in Venlo. Gedurende de eerste jaren bivakkeerden de verkenners op de zolder van hun school. Bij goed weer trokken ze erop uit. In 1941 werd het verkennen officieel door de Duitsers verboden. De activiteiten lagen hierna nagenoeg stil.
Na de bevrijding ging de groep echter spoedig weer verder. Op 2 maart 1955 viel het besluit om door te gaan als zeeverkennersgroep. Belletable was daarmee de eerste zeeverkennersgroep in Limburg. Een houten keet aan de haven bij Houthandel Van Gasselt deed dienst als bootshuis. Vier jaar later, in 1959, werd in Venlo een tweede groep zeeverkenners opgericht onder de naam Stella Maris (Sterre der Zee). Beide verenigingen fuseerden in 1968 en gingen verder onder de naam Belletable Stella

Manege Beekshof.

De zeeverkenners voor hun botentroephuis bij de jachthaven.

Maris. In 1972 verhuisden de zeeverkenners naar de nieuwe jachthaven in Blerick, waar op 1 oktober een botentroephuis in gebruik werd genomen. Eerder, in 1971, waren de eerste meisjes lid geworden van een in dat jaar opgerichte watergidsengroep. Belletable Stella Maris telde in 1994 circa 85 leden.

BERGH, VAN DEN
IJzergieterij. De NV Van den Bergh's IJzergieterij werd in 1913 gesticht door de oorspronkelijk uit Susteren afkomstige H.B. van den Bergh. Hij had voor die tijd (vanaf 1895) bij IJzergieterij Hillen gewerkt. Van den Bergh begon in een pand aan de Pepijnstraat voor zich zelf.
In 1914 kreeg hij de Tegelenaar Willem Syriër als compagnon. Deze maakte echter in 1924 weer plaats voor de Duitse industriëlen Eduard Vogel (Düsseldorf) en Friedrich Gerber (Krefeld). Na hun komst veranderde de naam in NV Nederlandsche Textielmachinefabriek en IJzergieterij Van den Bergh. De ijzergieterij vervaardigde gietwerk voor de werktuigbouw, zoals cilinders voor motoren, locomotieven en stoommachines, en werkte opvallend veel voor scheepswerven. In haar hoogtijjaren bood ze werk aan ongeveer 150 mensen. De ijzergieterij ging in 1937 failliet als gevolg van de algehele recessie in de jaren dertig. In het bedrijfspand vestigde zich toen de Blericksche Buizenfabriek.

BESTEVADER
Zie: Aerts, Wiel.

BETONNEN TELDER
Bijnaam voor de voormalige wielerbaan aan de Baarlosestraat. De baan ontleende haar bijnaam aan haar ronde vorm.
Zie: Wielerbaan.

BEUGELEN
Volkssport. De beugelsport werd en wordt vooral in Noord- en Midden-Limburg en Noord-Brabant beoefend. Op een rechthoekige (meestal 9 bij 4 meter), van houten zijkanten en een lemen laag voorziene baan is een ring geplaatst. Het is de kunst om met een slaghout een bal door de ring (beugel) van 25 centimer doorsnee te krijgen. Met name in de jaren twintig was het beugelen in Blerick de populairste sport. Ze werd vooral op onoverdekte banen (en dus in de zomermaanden) beoefend. De banen lagen vrijwel altijd bij cafés. De grotere cafés hadden een overdekte beugelbaan, die tijdens de kermis als dansvloer dienst deed. In Blerick en Hout-Blerick werd onder meer gebeugeld bij café Hillen, café Kerp (de latere Tramhalte), café In 't Zandt, zaal Lemmen, zaal Custers (1916-1927), bij Berden en bij Bergmans. Bij hoeve d'n Hook in Boekend lag omstreeks 1920 een buitenbaan.

BEUK, DE
Terrein in Hout-Blerick waar thans de Sint-Josephkerk staat. Voor de bouw van de kerk aan het begin van de jaren dertig stond er een groot huis genaamd 'De Beuk'. Het huis, dat vaak van eigenaar veranderde, wordt al in de zeventiende eeuw genoemd. De laatste eige-

naar was Graadje Hermans. De naam 'De Beuk' duidde op de aanwezigheid van beukebomen.

BEVRIJDINGSFEESTEN
Feesten ter herinnering aan de bevrijding van Blerick in december 1944. De Bevrijdingsfeesten waren een initiatief van een speciaal hiervoor in het leven geroepen comité (Frits Peeters, Rudi Peeters e.a.). In 1984 trokken in het kader van de feesten Schotse muzikanten, parachutisten en een stoet legervoertuigen naar Maasbree om daar de bevolking op ludieke wijze te danken voor de hulp tijdens de evacuatie. In 1994, ter gelegenheid van de 50e verjaardag van de bevrijding, organiseerde het comité voor de laatste maal festiviteiten, waaronder een historische optocht, een herdenkingsmis en een concert in de Sint-Lambertuskerk.

BIBLIOTHEEK
Het Blerickse filiaal van de Openbare Bibliotheek ging in 1948 van start op de eerste verdieping van het voormalige raadhuis. Hier werd in 1977 een eerste mijlpaal bereikt met het uitlenen van het honderdduizendste boek. Twee jaar later, in 1979, vertrok de bibliotheek naar een nieuw onderkomen in het souterrain van bejaardenflat de Ruysdonk aan de Ruysstraat. Hier bleef de bibliotheek tot in 1983, toen het huidige pand aan de Witherenstraat in gebruik kon worden genomen. De buitenwijken van Blerick werden vanaf de jaren zeventig opgenomen in de route van de bibliobus.

BIE, LEI DE

Verdienstelijk amateur-toneelspeler. Lei de Bie werd op 28 september 1900 geboren. Op 22-jarige leeftijd behoorde hij tot de oprichters van de toneelvereniging Onderling Kunstgenot. In de stukken die de vereniging op de planken bracht, speelde hij vele malen hoofdrollen. Voor de Tweede Wereldoorlog deed hij diverse keren met succes mee aan toneelwedstrijden. Van 1937 tot 1970 was hij regisseur bij Onderling Kunstgenot. Vanaf 1969 zette hij zich in voor de dat jaar opgerichte jeugdafdeling. Zijn vak, timmerman, kwam hem door de jaren heen goed van pas bij het vervaardigen van de decors.
Voor zijn vele toneelverdiensten werd hij door het Werkverband Katholiek Amateurtoneel (WKA) in 1962 onderscheiden met het WKA-schild. Het Nederlands Centrum voor het Amateurtoneel (NCA) kende hem in 1972 de Zilveren Rederijkersspeld en in 1977 het gouden NCA-insigne toe. Buiten de toneelwereld was hij ook erg actief. Hij behoorde tot de oprichters van carnavalsvereniging De Wortelepin en was vele jaren lid van de politiehondenvereniging en de postduivenvereniging De Telegraaf. Lei de Bie overleed op 1 april 1989.

BILJARTEN
In 1943 werd de Blerickse Biljart Club (BBC) opgericht in café G. Zeegers aan de Pontanusstraat. In de hierop volgende jaren kwamen er ook in andere cafés verenigingen zoals: Apollo, De Elze, 't Midde, Boostenhof, de Baerkes, Bianca, Huize Clara, De Kemphanen, De Mezenkamp/'t Wapen van Blerick, De Makkers, Ald Blierick/Amorti en Aquit/Touché), POP en Sur Meuse/UVS. De meest succesvolle Blerickse biljarter was Peter Candido van biljartvereniging Amortie, die in 1983 Zuidnederlands kampioen werd. Amorti en Touché zijn aangesloten bij de Koninklijke Nederlandse Biljartbond, de andere Blerickse verenigingen spelen in de competitie van de Venlose Bond.

BIOSCOOP
Zie: Royal Irene.

BLARIACUM
1. Blerick is voortgekomen uit de Romeinse nederzetting Blariacum. De naam daarvan is waarschijnlijk afgeleid van Blarus, wat grijs of de grijze betekent. Blarus zou een van de eerste eigenaren of heren van Blerick geweest kunnen zijn.
Over de exacte ligging van de nederzetting Blariacum bestaat onduidelijkheid. Gezien de naamsverwantschap nemen sommige historici aan dat ze op de plaats van het huidige Blerick lag. Anderen wijzen er echter op dat in Blerick zelf weinig archeologische vondsten zijn gedaan. Zij gaan ervan uit dat Blariacum in de buurt van Boekend lag. De Romeinse nederzetting bevond zich namelijk, zoals onder meer blijkt uit de zogenaamde Peutinger-kaart, aan de weg van Tongeren (Atuaca) naar Nijmegen (Noviomagi). Omdat de Romeinse hoofdwe-

gen altijd op hoger gelegen zandgronden werden aangelegd, die bij Boekend beginnen, spreekt er veel voor dat Blariacum daar was gesitueerd. Dat idee wordt versterkt doordat hier resten van een Romeinse nederzetting zijn gevonden. Volgens de wetenschappers die deze theorie aanhangen, is de naam van de nederzetting later met de bewoners meeverhuisd richting Maas. In de buurt van de Maas zijn ter hoogte van Villa Vallen in 1994 vondsten gedaan die erop wijzen dat daar in de zesde of zevende eeuw inderdaad ook een nederzetting was. Tegenstanders van deze theorie wijzen er echter op dat zolang het traject van de Romeinse weg van Tongeren naar Nijmegen in Blerick niet is gevonden, alle beweringen over de ligging van de nederzetting speculatie blijven.

Zie: Romeinse tijd.

2. Woningbouwvereniging.

Zie: Woningbouwverenigingen.

BLARIACUMCOLLEGE

Scholengemeenschap voor atheneum, havo en mavo. Het Blariacumcollege werd in 1958 door de vereniging voor Middelbaar Onderwijs in Limburg (MOL) als hogere burgerschool (hbs) gesticht. De MOL wilde iets doen aan het tekort aan middelbare scholen op de westelijke Maasoever. Maurice Jetten was de eerste rector. De school begon met ongeveer 70 leerlingen (drie klassen) in vier houten noodlokalen aan de Frederik van Eedenstraat. Door de snelle toename van het leerlingental moest het aantal lokalen steeds worden uitgebreid. Om aan de ruimteproblemen, die onder meer noopten tot het geven van gymnastieklessen in het parochiegebouw Ons Huis, voor eens en altijd een eind te maken, nam het schoolbestuur in de jaren zestig het besluit tot nieuwbouw. Het nieuwe schoolgebouw, gelegen aan de Burgemeester Gommansstraat, kon in 1970 in gebruik worden genomen. Het was berekend op 450 leerlingen, maar meteen al te klein. Vandaar dat de houten lokalen aan de Frederik van Eedenstraat in gebruik bleven.

Het aantal leerlingen groeide in de jaren zeventig gestaag door. Zo waren er in 1974 al 1029 leerlingen, die verspreid over drie lokaties les kregen. Om de leerlingengroei een halt toe te roepen, werd in 1973 meegewerkt aan de vestiging van een dependance in Helden. Die dependance, eerst alleen voor havo-leerlingen en later ook voor atheneum, kon de toevloed van scholieren echter niet stoppen. Vandaar dat het besluit viel om het gebouw aan de Burgemeester Gommansstraat fors uit te breiden. Die uitbreiding, een feite een nieuw gebouw naast het oude, werd in 1977 in gebruik genomen. Ook daarna bleef het leerlingental groeien, in 1982 waren er al meer dan 1100 leerlingen. Deze zaten op havo en atheneum. Bij de invoering van de mammoetwet in 1968 was de hbs namelijk omgezet in atheneum en werd het college bovendien een havo-afdeling rijker. In 1985 werd rector Jetten opgevolgd door L. Haenen. Aan het eind van de jaren tachtig begon het leerlingental voor het eerst af te nemen. Dat was meteen een van de belangrijkste redenen voor de fusie in 1989 met de Maasveldmavo en de Mavo Maria Regina. Door die fusie kreeg het college er ook een mavo-afdeling bij. Zo werd het een scholengemeenschap die de leerlingen meer mogelijkheden bood. De

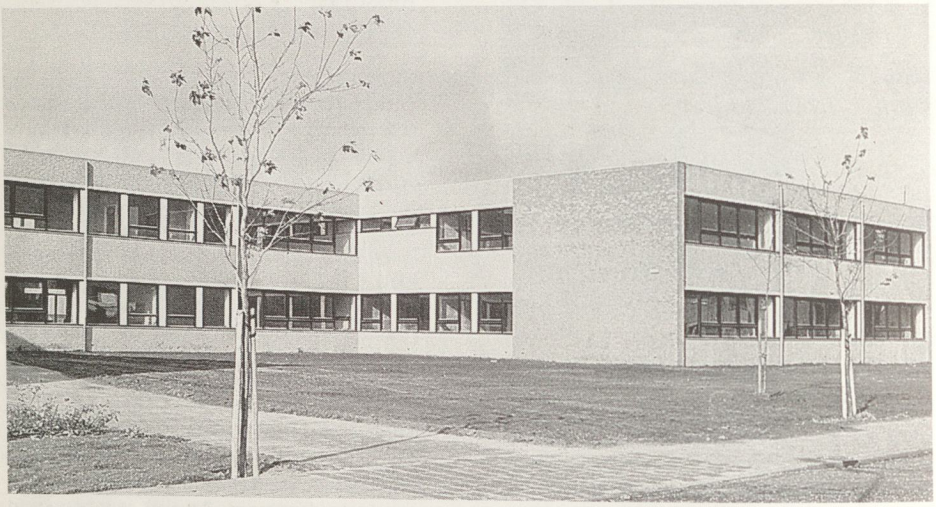

Een van de gebouwen van het Blariacumcollege.

Het Blariacumplein.

schoolkeuze werd vergemakkelijkt, net als het overstappen van het ene naar het andere schooltype. In het schooljaar 1993-1994 telde het Blariacumcollege 1250 leerlingen. Ze kregen les in het hoofdgebouw aan de Burgemeester Gommansstraat en een dependance aan de Staringstraat (het vroegere gebouw van de Maasveldmavo).

BLARIACUMPLEIN
1. Plein in het noordelijk gedeelte van Blerick dat aan het begin van de jaren twintig tot stand kwam. Aan het plein en aan de erbij gelegen Blariacumstraat en Grote Parallelstraat liet woningbouwvereniging Blariacum in 1922 woningen bouwen in de zogenaamde cottagestijl. De architect van deze woningen was de Heerlenaar N. van Tiene, die voor zijn ontwerpen inspiratie putte uit de in die tijd in Engeland opgang makende ideeën over tuinsteden. In de jaren 1923 en 1924 werden aan het plein en in de buurt ervan in opdracht van de spoorwegvakbond Sint-Raphael arbeiderswoningen gebouwd voor werknemers van de Nederlandse Spoorwegen. In opdracht van woningbouwvereniging Blerick verrees in de buurt (aan de Blariacumstraat, de Kleine Parallelstraat, de Ottostraat en de Nieuwborgstraat) in 1922 een groot aantal door de Blerickse architect J. Grubben ontworpen huizen. Grubben verwerkte in zijn ontwerpen invloeden van de Amsterdamse school. Hij ontwierp ook de vlakbij gelegen Lambertuskerk, de pastorie, de kapelanie, de kleuterschool, de Aloysiusschool en de Mariaschool.
2. Activiteitencentrum. Het activiteitencentrum Blariacumplein werd in 1989 in gebruik genomen door de gemeentelijke welzijnsstichting. Het centrum biedt momenteel onderdak aan een kinderdagverblijf, algemeen maatschappelijk werk en het Blerickse buurtgroepenwerk.

BLERICK ONTWAAKT
Protestblad. Het blad Blerick Ontwaakt, met als ondertitel 'Weekblad ter voorlichting voor de stemming op 16 september a.s. omtrent de samenvoeging van Venlo en Blerick', werd uitgegeven om de Blerickse bevolking te informeren over de genoemde stemming op 16 september 1938. Het eerste nummer van Blerick Ontwaakt verscheen op maandag 5 september 1938 in een oplage van 3000 exemplaren. Er volgden hierna nog twee nummers. Het blad was een uitgave van Drukkerij Limburg aan de Antoniuslaan en werd huis-aan-huis bezorgd in Blerick, Baarlo en Maasbree. In het derde en laatste nummer, op 15 september, werden de lezers opgeroepen op kandidaten te stemmen die tegen de aansluiting bij Venlo waren. Van de dertig advertenties waren er vijftien van Blerickse slagers. De schrijvers van de artikelen in het blad bleven anoniem, zij tekenden met X.

BLERICKS BITTER
Kruidendrank. Het Blericks bitter is een kruidendrank, die vanaf 1990 in opdracht van een Blerickse slijter gemaakt wordt door Hulsink in Harderwijk. De drank wordt vervaardigd volgens een oud recept en bestaat hoofdzakelijk uit graanalcohol en kruiden.

BLERICKSCH BELANG
Comité dat na de Tweede Wereldoorlog de uit oktober 1940 daterende aansluiting bij Venlo ongedaan wilde maken.
Het comité streefde ernaar van Blerick een zelfstandige gemeente te maken. Daartoe werd onder meer een pamflet gepubliceerd waarin viel te lezen dat de annexatie, hoewel nog onder Nederlands gezag voorbereid, er door was geduwd door handlangers van de Duitse bezetters. Alleen al daarom moest de beslissing vol-